ସତ୍ୟ କ'ଣ? - ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା

ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଉଦ୍ୱିଗ୍ନ ନ ହେଉ

Jeff Pippenger

2023-09-09

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭକାଳରେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଏବଂ ତାହା ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରକାଶିତ କଲା। ଉଲାଇର ଦର୍ଶନ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତଟି କଳିସିଆ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦେବଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଶେଷକାଳରେ, ୧୮୪୪ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୨–୧୭ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାରେ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଗୁପ୍ତ ସତ୍ୟରୁ ନିଜ ହସ୍ତ ହଟାଇଦେବାବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଏବଂ ତାହା ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରକାଶିତ କଲା।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟ, ଚାଳିଶତମ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବରେ, ପୂର୍ବତନ ସୋଭିଏତ ସଂଘଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ପାପାସି ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ଭାସାଇ ଦିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ଏହା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଯାହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରକାଶ କରିଲା। ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସାତଟି ମୋହର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭାବରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଶେଷରେ, ୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସର ଶେଷ ଦୁଇ ସପ୍ତାହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଗୁପ୍ତ ସତ୍ୟରୁ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ସରାଇ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏହା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛି ଏବଂ ଶେଷରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ।

ଯୋହନ ଅଧ୍ୟାୟ ଚଉଦର ପ୍ରଥମ ପଦରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଉଦ୍ୱିଗ୍ନ ନ ହେବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି।

> ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଚଳିତ ନ ହେଉ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର। ଯୋହନ 14:1।

କିଛି ଘଣ୍ଟାର ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଗଲା, ଏବଂ ତାହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହେଲେ, ସମାଧିସ୍ଥ ହେଲେ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ। ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରିବା ପରେ, ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିଲେ।

> ସେମାନେ ଏପରି କହୁଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ହେଉ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୀତ ଓ ଆତଙ୍କିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି। ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ କାହିଁକି ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଛ? ଏବଂ କାହିଁକି ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସନ୍ଦେହର ଚିନ୍ତା ଉଦ୍ଭବ ହେଉଛି? ଲୁକ 24:36–38।

ଏକ ସୁଧାର-ରେଖାର ପ୍ର ଥମ ନିରାଶା ସେତେବେଳେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ର କାଶିତ ଏକ ସତ୍ୟ କୁ ଭୁଲିଯାନ୍ତି। ଶିଷ୍ୟ ମାନେ କ୍ରୁଶର ସଙ୍କ ଟରେ ତାଙ୍କ ର ଭୟ ଓ ନିରାଶା ପ୍ର କାଶ ପାଇବାର ଏକ ସପ୍ତ ାହରୁ କମ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ। ପ୍ର ଥମ ନିରାଶା ପରେ ଏକ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଆସେ, ଯାହାକି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ରେ ବରଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିବେ। ସେ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଯେ ପୂର୍ବଜ୍ଞ ାନ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍କ ଟରେ ଅଭିଭୂତ ହେବାରୁ ବାରଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ର ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୟ ରେ, ସଙ୍କ ଟ ହେଉଛି ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଚରିତ୍ର ପ୍ର କାଶ ପାଏ, କିନ୍ତୁ କେବେ

ବିକଶିତ ହୁଏ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସଙ୍କଟ ପୂର୍ବରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସତ୍ୟ ଟି କହିଥିଲେ।

> ତୁମେ ମୋତେ ବାଛି ନାହାଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି, ଯେଣୁ ତୁମେ ଯାଇ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଫଳ ସ୍ଥିର ରହେ; ଯେଣୁ ମୋର ନାମରେ ତୁମେ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ସେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯୋହନ 15:16.

ତଥାପି ସେମାନେ ଚୟିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସଙ୍କଟଦ୍ୱାରା ଅଭିଭୂତ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ।

> "ଚରିତ୍ର ସଙ୍କଟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରାଗଲା, 'ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ,' ସେତେବେଳେ ଶୁଇଥିବା କୁମାରୀମାନେ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିଲେ, ଏବଂ କିଏ ସେହି ଘଟଣା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଥିଲା, ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା। ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଆକସ୍ମିକ ଆପଦ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବିନା ପାଇଯାଇଲା। ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଆପତ୍କାଳ ଚରିତ୍ରର ସତ୍ୟ ଧାତୁକୁ ବାହାର କରେ। କୌଣସି ଆକସ୍ମିକ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିପଦ, ଶୋକବିଯୋଗ କିମ୍ବା ସଙ୍କଟ, କୌଣସି ଅପେକ୍ଷିତ ନଥିବା ରୋଗ କିମ୍ବା ବେଦନା, ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଏ, ସେହି ସବୁ ଚରିତ୍ରର ସତ୍ୟ ଆନ୍ତରିକତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଆତ୍ମା ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଧାରିତ କି ନୁହେଁ, ପ୍ରଦୀପ ସହିତ ପାତ୍ରରେ ତେଲ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।"

> "ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଆସେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରମାଣନର ଅଧୀନରେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ କିପରି ପରିଚାଳନା କରୁଛୁ? ଆମର ଦୀପଗୁଡ଼ିକ କି ନିଭିଯାଏ? କିମ୍ବା ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ରଖୁଛୁ? କୃପା ଓ ସତ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିଏ, ସେହିଁଙ୍କ ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପତ୍କାଳ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ? ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଚରିତ୍ର ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼େ।" Review and Herald, October 17, 1895.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି କଲିସିଆ ପାଇଁ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଜଗତ ପାଇଁ ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା। ସେହି ପ୍ରକାଶ, ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଯିଏ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ମୋହରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖୋଲିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ, କାନ୍ଦ ନାହିଁ; ଦେଖ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ, ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ, ସେହି ପୁସ୍ତକକୁ ଖୋଲିବାକୁ ଓ ତାହାର ସାତଟି ମୋହର ଖୋଲିବାକୁ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୫:୫।

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଏକାଧାରେ "ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ" ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ସେ "ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର" ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ସେହିପରି ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହା ଏହିକଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ "ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ"କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହା କରନ୍ତି, ଯାହା "ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ" ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭାବେ କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ସମୟର 'ଏକ' ସମୟରେ କୌଣସି ସତ୍ୟ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ବାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭାବରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> "ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହେ ସେହି ପୁସ୍ତ କଟିକୁ ମୁକ୍ତ ମୋହର କଲେ ଏବଂ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ସେ ବିଷୟର ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ଦାନିଏଲ୍ ତାଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ରହିଲେ; ଯାହା ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ିତ ରହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶ ଆମ ଜଗତରେ ପ୍ର ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅସୀମ ଗୁରୁତ୍ୱ ର; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ 'ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ିକୃତ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷ ିତ ହେବେ,'

'ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ।'" Manuscript Releases, volume 18, 14, 15.

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅଟେ, କିନ୍ତୁ "ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ" ମଧ୍ୟରୁ "କେହି" ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଯେ ସନ୍ଦେଶ ମୁକ୍ତମୋହରିତ ହୋଇଛି, ତାହାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:9, 10.

ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; "ଶୁଦ୍ଧିକୃତ, ଶ୍ୱେତ କରାଯାଇଥିବା, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ।" ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ "ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର"ର ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶରେ ଏପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର (ଶୁଦ୍ଧିକୃତ), ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ (ଶ୍ୱେତ କରାଯାଇଥିବା), କାରଣ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଘଡ଼ି ଆସିପହଞ୍ଚିଛି (ପରୀକ୍ଷିତ)। ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ହିଁ 'ସତ୍ୟ,' ଯେପରି ଏହା ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷର ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ; ଏବଂ ସେହି ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି କ୍ରମରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ, ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ" ଗଠିତ ହୁଏ।

ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି 'ମାର୍ଗ,' କାରଣ ଆସାଫଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଗୀତସଂହିତା 77:13 ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମାର୍ଗ ପବିତ୍ରଧାମରେ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରକ୍ତପାତ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ପାପୀ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ। ପରେ ସେହି ରକ୍ତକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯାଏ, ଯାହା ପବିତ୍ରୀକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ପବିତ୍ରୀକରଣ ହେଉଛି "ଶୁଭ୍ର କରାଯିବା"ର ପ୍ରକ୍ରିୟା।

ଏବଂ ସେହି ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ଶୁଭ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବାମାନେ କିଏ? ଏବଂ ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି? ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲି, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି। ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମହାକ୍ଲେଶରୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତରେ ନିଜମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଭ୍ର କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୭:୧୩, ୧୪।

ତାହାପରେ ଧର୍ମୀ ଠାରାଇଦିଆଯାଇଥିବା ଏବଂ ପବିତ୍ରୀକୃତ ପାପୀ, ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଚାରରେ "ପରୀକ୍ଷିତ" ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ଯୀଶୁ "ମାର୍ଗ", "ସତ୍ୟ" ଏବଂ "ଜୀବନ" ଅଟନ୍ତି। ମାର୍ଗ ହେଉଛି ଆରମ୍ଭ, ସତ୍ୟ ହେଉଛି ମଧ୍ୟଭାଗ ଏବଂ ଜୀବନ ହେଉଛି ଶେଷ। ଯଦି ଆମେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥାଉ, ତେବେ ଆମେ ସେହି ମାର୍ଗରେ ଅଛୁ, ଯାହା ଧର୍ମୀ ଠାରାଇଦିଆଯାଇଥିବାମାନଙ୍କର ପଥ ଅଟେ।

କିନ୍ତୁ ଧର୍ମିକମାନଙ୍କର ପଥ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ସଦୃଶ, ଯାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ହିତୋପଦେଶ 4:18.

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଧର୍ମିକତାର ପ୍ରକାଶ, କାରଣ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟହିଁ ସତ୍ୟ।

ତୁମ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର; ତୁମ ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଯୋହନ 17:17।

ଯେମାନେ ଧର୍ମୀ ଠାରୁଣା ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପଦକ୍ଷେପ ଧର୍ମୀ ଠାରୁଣାଯାଇଥିବା ଓ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଚାରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଯୀଶୁହିଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ।

"ଭିତରର ଧର୍ମିକତା ବାହ୍ୟ ଧର୍ମିକତା ଦ୍ୱ ।ରା ସାକ୍ଷ ିୟ ତ ହୁଏ। ଯିଏ ଭିତରେ ଧର୍ମିକ, ସେ କଠୋରହୃଦୟ ଓ ଅନୁକମ୍ପା ।ହୀନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦିନକ୍ର ମେ ସେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତି ରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥାଏ, ଶକ୍ତି ରୁ ଶକ୍ତି କୁ ଅଗ୍ର ସର ହୁଏ। ଯିଏ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ରା ପବିତ୍ର ୀକୃତ ହେଉଛି, ସେ ସଂୟମୀ ହେବ, ଏବଂ ଅନୁଗ୍ର ହ ମହିମାରେ ଲୀନ ହେଉଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନ ରେ ଚାଲିବ। ଯେ ଧର୍ମିକତା ଦ୍ୱ ।ରା ଆମେ ନ୍ୟ ।ୟୀ ଗଣ୍ୟ ହୁଅଁ, ସେହି ଧର୍ମିକତା ଆମଙ୍କ ୁ

> ଆରୋପିତ; ଯେ ଧର୍ମିକତା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅଁ, ସେହି ଧର୍ମିକତା ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ। ପ୍ରଥମଟି ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ଆମର ଅଧିକାର, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ଆମର ଯୋଗ୍ୟତା।" Review and Herald, June 4, 1895.

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇବାବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃପୁନି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ସେ ପୁନର୍ଆଗମନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ବୁଝୁଥିଲେ, (ଯଦ୍ୟପି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝୁନଥିଲେ), ଯେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ସଙ୍କଟ ଏକ ଗଭୀର ନିରାଶା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ଏହି ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ଭାବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚୟ ଓ ପରିଭାଷା ସୁକୌଶଳରେ ଗାଠି ଦିଆଯାଇଛି। ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଚାରିଥର "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଯୋହନରେ ଏକଥର, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦଟି "ଅଧିବକ୍ତା" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି। ନୂତନ ନିୟମର ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଏହା ମିଳେନାହିଁ।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏକ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଉପଦେଶକ 4:1 ଏବଂ ବିଳାପଗୀତ 1:9 ଓ 16 ରେ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ସେହି ତିନୋଟି ଉଲ୍ଲେଖରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଦୁଃଖ ଓ ନିରାଶାରେ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ନାହିଁ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ବିଷୟଟି ସେହି ଅଂଶରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ ଆସୁଥିବା ମହା ନିରାଶା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେ ଏହାକୁ ଜୋର ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରିବେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି।

ଯୀଶୁଙ୍କର ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ପୁନରାଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁନଃପୁନଃ ଉଲ୍ଲେଖ, ସେହି ବିଷୟକୁ ଏହି ଅଂଶର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟବସ୍ତୁର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଲିକାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ଯୋହନ 14:2–4, 18, 19, 28, 16:5–7, 10, 28, 17:11–13 — ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଥିବା ବିଳମ୍ବ-ସମୟକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାଏ। ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଂଶଟି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯାହା ପୁନରୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେହି ବିଳମ୍ବ-ସମୟକୁ ଜୋର ଦେଇ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ; କାରଣ "ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ନୁହେଁ, ତାହାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ।"

> ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ପୁନର୍ବାର, ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ; କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି। ତାପରେ ତାଙ୍କର କେହି କେହି ଶିଷ୍ୟ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କହିଲେ, ସେ ଆମକୁ ଯେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ପୁନର୍ବାର, ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ'; ଏବଂ, 'କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି'—ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ସେହିହେତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ସେ ଯେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ,' ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ସେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଜାଣୁ ନାହୁଁ। ଯୀଶୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯେ କହିଥିଲି, 'ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ପୁନର୍ବାର, ଆଉ ଥୋଡ଼ିଏ ସମୟ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ,' ସେହି କଥା ନେଇ କି ତୁମେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପଚାରାପଚେରି କରୁଛ? ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତୁମେ କାନ୍ଦିବ ଓ ବିଳାପ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ। ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବବେଦନାରେ ଥାଇଲେ ଦୁଃଖ ପାଏ, କାରଣ ତାହାର ସମୟ ଆସିଗଲା; କିନ୍ତୁ ସେ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇସାରିଲେ, ଏହି ଆନନ୍ଦରେ ଯେ ଜଗତରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମିଛି, ସେ ଆଉ ସେହି ବେଦନାକୁ ସ୍ମରଣ କରେ ନାହିଁ। ସେହିପରି, ଏବେ ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ଅଛ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ କେହି ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ କେଡ଼ି ନେବ ନାହିଁ। ଯୋହନ 16:16–22.

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ସତରହତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମେ କମେ ଏକୋଇଶିଟି ପଦ ଏହି ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନର୍ଆଗମନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି ସମୟାବଧି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ପୁନଃ ଫେରିଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରହିବ। ତାଙ୍କର ପୁନର୍ଆଗମନ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯେ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେହି ସମୟ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଳମ୍ବ-କାଳକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ଯେପରି ଏମ୍ମାଉସର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୂକଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଦେଖାଯାଏ, ସେପରି କ୍ରୁଶର ନିରାଶା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରେ ଆସୁଥିବା ବିଳମ୍ବ-କାଳର ଆରମ୍ଭକୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛି।

ବାଇବେଲର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଆମେ ସୃଷ୍ଟିର ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ ପାଉଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରୁଁ। ବାଇବେଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପାଉଁ। ଯେ ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପାଉଁ। ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆମକୁ ଯୋହନଙ୍କର ଏହି ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଉପଦ୍ରୁ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ପଦ ୧ ଠାରୁ ଅଧ୍ୟାୟ ୨ ପଦ ୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଉପରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ପଦ ୧ ଠାରୁ ୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରେ, ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯୀଶୁ ଥୋମାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛି, ତେବେ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିଜଣେ ଯିଏ ନିଜ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବେ, ସେ "ଅନ୍ୟ" "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ" ପଠାଇବେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଥିଲେ।

> ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଥାନ୍ତା, ତେବେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତା; ଏବଂ ଏହି ସମୟରୁ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣୁଛ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ। ଫିଲିପ୍ପ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତୁ, ତାହାହିଁ ଆମ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଫିଲିପ୍ପ, ମୁଁ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛି, ତଥାପି କି ତୁମେ ମୋତେ ଜାଣିନାହାଁ? ଯେ ମୋତେ ଦେଖିଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି; ତେବେ ତୁମେ କିପରି କହୁଛ, 'ଆମକୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତୁ'? ଯୋହନ 14:7–9.

ଥୋମାସ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ପୁନଃପୁନି ପଢ଼ିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ।

> ଏବଂ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଦେବେ, ଯେପରି ସେ ସଦାକାଳ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରନ୍ତୁ; ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା; ଯାହାଙ୍କୁ ଜଗତ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହିଁ, କିମ୍ବା ଜାଣୁନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣ; କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ ଛାଡ଼ି ଯିବି ନାହିଁ: ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି। ଆଉ ଅଳ୍ପକାଳ, ଏବଂ ଜଗତ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ; କାରଣ ମୁଁ ବଞ୍ଚି ଅଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ। ଯୋହନ 14:16–19.

ଯଦି ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛୁ, ତେବେ ଆମେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛୁ। ଯୀଶୁ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା "ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ଅଟନ୍ତି। ଯଦି ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛୁ, ତେବେ ଆମେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛୁ। ବାଇବେଲରେ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ଶବ୍ଦଟି ପାଞ୍ଚଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି। ପଞ୍ଚମ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ଶବ୍ଦଟି "ଉକିଲ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

> ମୋର ଛୋଟ ପିଲାମାନେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପାଇଁ ଲେଖୁଛି ଯେ, ତୁମେ ପାପ ନ କର। ଏବଂ ଯଦି କେହି ପାପ କରେ, ତେବେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ପକ୍ଷରେ ଜଣେ ସମର୍ଥକ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ହେଲେ ଧର୍ମିକ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ୧ ଯୋହନ ୨:୧।

ଯଦି କେହି ପାପ କରେ, ତେବେ ଆମ ପାଖରେ ଧାର୍ମିକ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପେ ଜଣେ ସହାୟକ ଅଛନ୍ତି। ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେହିଜଣେ, ଯିଏ ପାପୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନିବେଦନ କରେ। ପାଉଲ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> ଦୋଷାରୋପ କରୁଥିବା ସେ କିଏ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ; ବରଂ, ସେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ସେ ଦେବଙ୍କ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି। ରୋମୀୟ 8:34।

ଯୀଶୁ ପାପୀଙ୍କ ପକ୍ଷସମର୍ଥକ; ଏହାର ଅର୍ଥ, ସେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୌଲ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି।

> ଏହିପରି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମର ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆମକୁ ସହାୟ କରନ୍ତି; କାରଣ ଆମେ ଯେପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ, ସେପରି କଣ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ସ୍ୱୟଂ ଏମିତି ଅକଥନୀୟ କ୍ରନ୍ଦନରେ ଆମ ପକ୍ଷରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି। ଏବଂ ଯିଏ ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ମନୋଭାବ କ'ଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିବେଦନ କରନ୍ତି। ରୋମୀୟ 8:26, 27।

ଯୀଶୁ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା—ଉଭୟଙ୍କୁ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ସେମାନେ ଉଭୟେ ଆମ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଥିବା ପକ୍ଷସମର୍ଥକ ଅଟନ୍ତି। ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଯୋହନଙ୍କ ପାଠ୍ୟଅଂଶରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀଙ୍କ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ବାଇବେଲର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ବାଇବେଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଦେବତ୍ୱର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶମାନ ହୋଇଉଠେ।

> "ପିତାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ପିତା ଦେହଧାରୀ ଭାବରେ ଦେବତ୍ୱର ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ଏବଂ ସେ ମରଣଶୀଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଦୃଶ୍ୟ। ପୁତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ଦେବତ୍ୱର ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ସେ 'ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିରୂପ।' 'କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ସେ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ଜାତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେଣେକି ଯେ କେହି ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ନଷ୍ଟ ନହେଉ, କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଉ।' ଏଠାରେ ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି।"
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରିବା ପରେ ପଠାଇବେ ବୋଲି ଯେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହିଜଣ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଦେବତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ବିରାଜମାନ ଆତ୍ମା, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୈବୀ ଅନୁଗ୍ରହର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀରେ ତିନିଜଣ ସଜୀବ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି। ଏହି ତିନି ଶକ୍ତିଙ୍କର ନାମରେ,—ପିତା, ପୁତ୍ର, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ନାମରେ,—ଯେମାନେ ସଜୀବ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ବପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ଶକ୍ତିମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ନୂତନ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ କରିବେ।"
>
> "ପାପୀ କ'ଣ କରିବ?—ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର। ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି, ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ରଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଛି। ପରୀକ୍ଷା ଓ କଷ୍ଟସହିଷ୍ଣୁତାର ମାଧ୍ୟମରେ ତାରକ ମାନବଜାତିକୁ ପାପର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ତେବେ ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ଆମେ କ'ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ?—ପାପକ୍ଷମାକାରୀ ତାରକ ଭାବେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର। ଯେ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର କରେ, ସେ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ। ଯୀଶୁ ପାପକ୍ଷମାକାରୀ ତାରକ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଅନନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଜନିତ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ପାପୀ, ପାପରୁ ଆମର ମୁକ୍ତିଦାତା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ। ପବିତ୍ରତାର ପଥରେ ଅବସ୍ଥାନ କରି, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ଅଧୀନ ହୁଏ। ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ରାଣ, ଆନନ୍ଦ, ଓ ଶାନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସୁଥିବା ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଆଣି ଦିଆଯାଏ।"
>
> "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକାରୀ ରକ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି କ୍ଷମାର ନିଶ୍ଚିତତା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପାପକୁ ପରିଷ୍କାର କରି ଦୂର କରିପାରନ୍ତି। ଦିନକୁ ଦିନ ସେହି ଶକ୍ତି ଉପରେ ସରଳ ନିର୍ଭରତା ମାନବ କର୍ମୀଙ୍କୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆତ୍ମାକୁ ପାପର ଦାସତ୍ୱରୁ କଣ ରକ୍ଷା କରିବ, ତାହା ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଦେବ।

ବିଶ୍ୱ ।ସ ଓ ପ୍ର ।ର୍ଥନା ଦ୍ୱ ।ରା, ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଜ୍ଞ ।ନ ମାଧ ମରେ, ସେ ନିଜର ଉଦ୍ଧ ।ରକୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ହେବ।”

“ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମକୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟରେ ଆମକୁ ନେତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ନିଜର ଏକମାତ୍ର ଜନ୍ମିତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ଯେକୌଣସି ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ନଷ୍ଟ ନହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଉ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପୀଙ୍କ ତାରକ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପାପୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଛି। ଏହାହିଁ ଆମର ଏକମାତ୍ର ଆଶା। ଯଦି ଆମେ ଆତ୍ମସତ୍ତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ କରିବା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା, ତେବେ ଆମେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିବା।”

“‘ଯିଏ ପୁତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଇଥାଏ।’ ଯିଏ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରରେ ଅବିରତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଇଥାଏ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା, ଏବଂ ସେ କେବେ ସତ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ ନାହିଁ।” Bible Training School, March 1, 1906.

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରିତ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଛି, ତାହାରୁ ଅଧିକ, ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରିତ୍ୱଙ୍କ ପରିଚୟ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଏହି ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନାବୃତ ହେଉଥିବା ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ହେବ।

ଏମ୍ମାଉସ୍‌ର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାହାଣୀରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ, ସେହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ କ୍ରୁଶ ପରେ ଆସିଥିବା ନିରାଶା ଏବଂ ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରେ ଆସୁଥିବା ନିରାଶା ଏବଂ ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆଉ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସୃଷ୍ଟିବୃତ୍ତାନ୍ତର ଶେଷ ପଦ୍ୟ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ତାହା ତିନୋଟି ଶବ୍ଦରେ ଶେଷ ହୁଏ; ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ସେହି ତିନିଟି ଅକ୍ଷରମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକରି ଅକ୍ଷରରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ମିଶି “truth” ଶବ୍ଦଟି ଗଠନ କରେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ସଠିକ କ୍ରମ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି। ଆଦିପୁସ୍ତକରେ ସୃଷ୍ଟିବୃତ୍ତାନ୍ତ “ଆରମ୍ଭରେ” ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ “God created and made” ଏହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ସହ ଶେଷ ହୁଏ।

ସେହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର ହେଲେ “ସତ୍ୟ” ଶବ୍ଦଟି ଗଠିତ ହୁଏ। ସୃଷ୍ଟିର କାହାଣୀ “ଆରମ୍ଭ” ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସୂଚିତ ଶବ୍ଦରେ ଶେଷ ହୁଏ। ସେପରି, ବାଇବେଲର ଶେଷ ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭିକ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ଅକ୍ଷର ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଯୋହନରେ ଥିବା ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ରେଖା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ରେଖା ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନାଭିତରେ ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ। ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସେହି ଏକେ ତିନୋଟି ହିବ୍ରୁ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟ। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଆମକୁ ଏହି ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସେହି ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ, ଯାହା ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଏ।

ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ଚାରିଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥଚିହ୍ନ (ସମୟବିନ୍ଦୁ) ଏବଂ ତିନିଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଜଣେ ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣର ପଥଚିହ୍ନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯିଏ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବେ। ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ଏକ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ପଥଚିହ୍ନ (ସମୟବିନ୍ଦୁ) ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ଯାହା ବିଳମ୍ବ-ସମୟର ସମୟାବଧିକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଏ। ବିଳମ୍ବ-ସମୟ ତୃତୀୟ ପଥଚିହ୍ନ (ସମୟବିନ୍ଦୁ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ସତ୍ୟ ଅମୋହରିତ ହୁଏ ଏବଂ ତାହା ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଚତୁର୍ଥ ପଥଚିହ୍ନ (ସମୟବିନ୍ଦୁ) ଠାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ବିଚାରରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନ ଏବଂ ତିନିଟି ସମୟାବଧି ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଏକ ମେଘଗର୍ଜନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ମୋଟ ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ହୁଏ। ସେମାନେ ଏକ ଚାରି-ତିନି ସଂଯୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ ଯେ, ସାତଟି କଳିସିଆ, ସାତଟି ମୋହର ଏବଂ ସାତଟି ତୂରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଏକ 'ଚାରି-ତିନି ସଂଯୋଜନ'କୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ। ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି କଳିସିଆ, ମୋହର ଏବଂ ତୂରୀ, ଶେଷ ତିନୋଟି କଳିସିଆ, ମୋହର ଏବଂ ତୂରୀଠାରୁ ପୃଥକ। ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ସମୟର ତିନୋଟି ଅବଧି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। 'ଚାରି ଏବଂ ତିନି'ର ଏହି ଦିବ୍ୟ ସଂଯୋଜନ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ (କଳିସିଆମାନେ, ମୋହରମାନେ ଏବଂ ତୂରୀମାନେ) ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ, ସେହି ସାକ୍ଷୀମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିର 'ଚାରି ଏବଂ ତିନି' ସଂଯୋଜନର ବୈଧତାକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି।

ତଥାପି ସାତ ଗର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସର ରେଖା ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ପୃଥକ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି, ଯାହାରେ ସାତ ଗର୍ଜନ ଭାବରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଚିହ୍ନରୁ ପୃଥକ୍ ଏମିତି ତିନିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଅଛି। ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ସହିତ ସାତ ଗର୍ଜନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାର କରୁ, ଆମେ ପାଉ ଯେ ସାତ ଗର୍ଜନ ଚାରିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ (ସମୟବିନ୍ଦୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ତିନିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ (ସମୟବିନ୍ଦୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ମଣ୍ଡଳୀମାନ, ମୋହରମାନ, ତୂରୀମାନ ଏବଂ ଗର୍ଜନମାନଙ୍କ ପରି, ଏହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ତିନିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସାତ ଗର୍ଜନର ଚାରିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ। ଏହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ତିନି-ଚାରି ସଂଯୋଜନ ଅଛି।

ସାତ ଗର୍ଜନର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଅଛି, ସେଥିରେ ତିନୋଟି ପୃଥକ୍ ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଏକ 'ସମୟବିନ୍ଦୁ' ଅଟେ; ସେହି ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପଥଚିହ୍ନ ଏକ ନିରାଶାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପୃଥକ୍ 'ସମୟାବଧି' ଅଛି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସମୟବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପୃଥକ୍ 'ସମୟାବଧି' ଅଛି। "ନିରାଶା" ଶବ୍ଦଟି ଏକ ଛୁଟିଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟର ଧାରଣାରୁ ବିକଶିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହାର ପରିଭାଷାରେ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ଜୋର ନିହିତ ଅଛି। ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ। ଏହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଦୁଇଟି ସମୟାବଧି ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ସମୟବିନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି; ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଏବଂ ସପ୍ତମ ମାସର ଆନ୍ଦୋଳନ।

ଲୁଚିଥିବା ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ଚିହ୍ନବିନ୍ଦୁ ଏକ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ଚିହ୍ନବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରୁ ଶେଷ ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ଲୁଚିଥିବା ରେଖା ରହିଛି, ଯାହା ସମସ୍ତ ସଂସ୍କାର ରେଖାମାନଙ୍କ ପରି ସେହି ଏକେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମକୁ ଧାରଣ କରେ। ଏହା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ମୋହରକୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରେ, କାରଣ "ସତ୍ୟ" ଗଠନ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଅକ୍ଷର ସେହି ତିନୋଟି ଚିହ୍ନବିନ୍ଦୁ ସହ ସମ୍ମିଳିତ, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ନିରାଶାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏକ ନିରାଶାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ସାତ ଗର୍ଜନର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ଲୁଚିଥିବା ଇତିହାସ ହିଁ ସେହି ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉନ୍ମୋଚନ କରୁଛନ୍ତି।

ଆମେ ଯୋହନରେ ଯେ ପାଠ୍ୟାଂଶକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ତାହାର ପ୍ରସ୍ତାବନା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେଷ ଭୋଜ ସହିତ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଏହି ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟର ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟ ବୋଲି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ। ସେହି ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟ ଗେଥସେମାନୀକୁ ଯିବା ଯାତ୍ରା ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଖାଇବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କ୍ରୁଶର ସଙ୍କଟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଗତିରେ ଏହି କାହାଣୀ ଘଟିଥାଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, ଏହି ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟର ପରିଦୃଶ୍ୟ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଭକ୍ଷଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ସନ୍ଦେଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ। ଯେ ସନ୍ଦେଶ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମାପ୍ତିକୁ ନେଇଯାଏ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ, ନ୍ୟାୟବିଚାର ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ, ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ।

ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ଓ ଯୀଶୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସେହି ସନ୍ଧ ି କ୍ଷ ଣରେ ଅଛନ୍ତ ି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ବିଳମ୍ବ ୍ୱର ସମୟ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରାଯାଉଛି। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ର ଭୁ ନିଜ ହସ୍ତ କୁ ପଛକୁ ହଟାଇ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ର ିର ହାକର ସନ୍ଦେ ଶ ବିଷୟକ ବୁଝାମଣା ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେହିଁ ବୁଝାମଣା ସାମୁଏଲ ସ୍ନୋ ।ଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରିଥିଲା, ସେହି ବୁଝାମଣା ମିଲେରାଇଟ ୍ମାନଙ୍କ ୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ବିଳମ୍ବ ୍ୱକାଳରେ ଅଛନ୍ତ ି। ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ସେହିମାତ୍ର ଶେଷ ଭୋଜନ ଗ୍ର ହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଆତ୍ମ ସାତ୍

କରୁଥିବାବେଳେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କ ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଳମ୍ବ କାଳକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ।

ସାମୁଏଲ୍ ସ୍ନୋଙ୍କ ବୁଝାମଣାକୁ ଏକ ଲେଖମାଳା ଭାବରେ ଦଳିଲବଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରେ, ଯାହା କ୍ରମେ ବିକଶିତ ହୋଇ ଶେଷରେ "ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ" ବାର୍ତ୍ତାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ବୁଝାମଣାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା। ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ବିକାଶ ପାଉଥିବା ସମୟରେ, ସେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ଶିବିର ସଭାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ଶିବିର ସଭାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏହି ଲେଖମାଳା ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାକୁ ଆଣିଲା, ଯାହା ଛଅ ଦିନ ଧରି ଚାଲିଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, "ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ" ବାର୍ତ୍ତା ଏକ କାଳାବଧି ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବିକଶିତ ହୁଏ। ଯୋହନଙ୍କର ସେହି ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଘଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ବାର୍ତ୍ତାଟି ବିକାଶ ଲାଭ କରୁଛି।

ଯୋହନଙ୍କ ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି; ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା। ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ସାତଟି ଗର୍ଜନର ମଧ୍ୟରେ ସଂନିହିତ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

> ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି; ମୁଁ ଯାଇଯିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରକ; କାରଣ ଯଦି ମୁଁ ଯାଇନଥାଏ, ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି। ଏବଂ ସେ ଆସିଲେ, ସେ ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣ କରିବେ: ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଧର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ତୁମେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ବିଚାର ବିଷୟରେ, କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ବିଚାରିତ ହୋଇଛି। ଆଉ ମୋର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ବହୁତ କଥା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସହି ପାରୁନାହାଁ। କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଆସିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପରିଚାଳିତ କରିବେ; କାରଣ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କହିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ତାହାହିଁ କହିବେ; ଏବଂ ଆଗାମୀ କଥାମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ସେ ମୋତେ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବେ; କାରଣ ସେ ମୋର ମଧ୍ୟରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ଯୋହନ 16:7–14।

ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ସମୟରେ ବିଳମ୍ବର କାଳକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ପୁନରାଗମନ କରିନଥିଲେ। ସେ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ହଟାଇଦେଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଢାଳିଦେଲେ କିମ୍ବା ପ୍ରେରଣ କଲେ। ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ନିରାଶାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ, ଯେମାନେ ଚୟିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ପୂର୍ବବାଣୀର ନିରାଶାରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ।

ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ ଯେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ, ଯିହିଜ୍କେଲ ଓ ଯିରିମିୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁହଁରେ ମଧୁପରି ମିଠା ଲାଗୁଥିବା ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଭୋଜନ କରୁଥିବାର ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି। ଏହି ତିନିଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହା ପ୍ରାୟତଃ ଅଲକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ଏଜିକିଏଲ ଏହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେ ପୁସ୍ତକଟି ଭକ୍ଷଣ କରାଯାଏ, ତାହା ପରେ ସାଧିତ ହେବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶହିଁ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଁଟିମାନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଉଛି। ଯୋହନଙ୍କ ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁ ଏଜିକିଏଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ କଥା କହିଥିଲି, ତାହା ସ୍ମରଣ କର: ଦାସ ତାହାର ପ୍ରଭୁଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ। ଯଦି ସେମାନେ ମୋତେ ତାଡ଼ନା କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଡ଼ନା କରିବେ; ଯଦି ସେମାନେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୋର ନାମର ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହି ସବୁ କାମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବେ, କାରଣ ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେହିଁଙ୍କୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ହୋଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର

> ପାପ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବରଣ ନାହିଁ। ଯେ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ। ଯଦି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥାନ୍ତି, ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି କରିନଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ହୋଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ମୋତେ ଓ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କୁ ଘୃଣା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହା ଘଟୁଛି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ: 'ସେମାନେ କାରଣ ବିନା ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ।' କିନ୍ତୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଆସିବେବେଳେ, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବି, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଯିଏ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ସେ ମୋର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ। ଯୋହନ 15:20–26।

ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ତାହା ଏକ ଏମିତି ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବ; କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହିଁ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ପାତ୍ରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୂରଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଉଛି, ଯେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଆସିଛନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନେ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ସନ୍ତାନ ଓ କଠୋରହୃଦୟ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମକୁ ପଠାଉଛି; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ, 'ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହୁଛନ୍ତି।' ଏବଂ ସେମାନେ, ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନ ଶୁଣନ୍ତୁ, (କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଘରାଣା,) ତଥାପି ଜାଣିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କେଲ 2:3–5.

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପ ଥିଲା, ଯେପରି କ୍ରୀଷ୍ଟ କୁତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ; ଏହିପରି ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ସେହି ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀ, ଯାହା ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣ୍ଟିଆଘାସ ପରି ଏକ ଗାଠିରେ ବାନ୍ଧି ଦେଏ, ଯାହା ବିନାଶର ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ।

> "ତାହାପରେ ମୁଁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ମୋ ସହଗାମୀ ଦୂତ କହିଲେ, 'ଭୟାନକ ହେଉଛି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ। ଭୀଷଣ ହେଉଛି ତାହାଙ୍କ ମିଶନ। ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଦୂତ, ଯିଏ ଗହମକୁ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସରୁ ଚୟନ କରିବେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ଗହମକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବେ, କିମ୍ବା ବାନ୍ଧିବେ। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମଗ୍ର ମନକୁ, ସମଗ୍ର ଧ୍ୟାନକୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଉଚିତ।'" Early Writings, 118.

ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଯେ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେବେ ପ୍ରବଳ ଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଅବତରଣ କରେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଏହା 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଏହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଘଟିଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ତାରିଖ କ୍ରମଶଃ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଇସ୍ଲାମ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ହାୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଇସ୍ଲାମ ସହ ଯୁକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ପୂରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହିକାରଣରୁ ଯିଶାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶରେ, ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନଙ୍କ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାର ସଙ୍କଟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଲାଓଦିକିୟମାନେ—ଯେମାନେ 1840 ରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚୟିତ ଜନଗଣ ଥିଲେ ଏବଂ 2001 ରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚୟିତ ଜନଗଣ ଥିଲେ—ସେମାନେ "ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲେ।" ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଧନୁର୍ଧରମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଇସ୍ଲାମ, ଏବଂ 1840 ଓ 2001 ରେ ଯେବେ ଇସ୍ଲାମର ଦର୍ଶନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଗଣ, ଯେମାନେ ଯିହିଜ୍କିଏଲ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ସେଠାରେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ପରି ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା "ତାଙ୍କର ପାପ" କୁ ଢାକି ରଖୁଥିବା "ଆବରଣ" କୁ ଅପସାରଣ କରିବା, ଯାହାକି ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣା ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି।

> ଦର୍ଶନର ଉପତ୍ୟକାର ଭାର। ଏବେ ତୁମକୁ କ'ଣ ହୋଇଛି, ଯେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଘରମାନଙ୍କ ଛାଦକୁ ଉଠିଯାଇଛ? ହେ କୋଳାହଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଉତ୍ତେଜନାମୟ ନଗର, ଆନନ୍ଦମୟ ନଗର: ତୁମର ନିହତମାନେ ତଲୱାରରେ ନିହତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ। ତୁମର ସମସ୍ତ ଶାସକମାନେ ଏକତ୍ର ପଳାଇଯାଇଛନ୍ତି,

ସେମାନେ ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ଯାଇଛନ୍ତି: ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ମିଳିଲେ, ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଏକତ୍ର ବନ୍ଧା ଯାଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଦୂରକୁ ପଳାଇଯାଇଥିଲେ। ଯିଶାୟ 22:1–3।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବାଳକ [ଇଶ୍ମାଏଲ] ସହିତ ଥିଲେ; ସେ ବଢ଼ିଲା, ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କଲା, ଏବଂ ଧନୁର୍ଧର ହେଲା। ଆଦିପୁସ୍ତକ 21:20.

ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 29:18।

ଯିରିମିୟ ସେହିମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ନିଜ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ 1843 ମସିହାର ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ନିରାଶାକୁ ଅନୁଭବ କଲେ। ଯିରିମିୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଯେ ଦେବତା କି ମିଥ୍ୟା କହିଥିଲେ। ସେହି ଉଲ୍ଲେଖ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ହବକ୍‌କୂକ ଦୁଇ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ।

ମୁଁ ମୋର ପହାରାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବି, ଏବଂ ଦୁର୍ଗମୀନାର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବି; ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିବେ ଏବଂ ମୋର ତାଡନା ହେଲେ ମୁଁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସତର୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବି। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଲେଖ, ଯେପରି ପଢୁଥିବା ଲୋକ ଦୌଡ଼ି ପାରେ। କାରଣ ଦର୍ଶନଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧାପି ଅପେକ୍ଷାରତ; କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେ କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ; ଯଦିଓ ସେ ବିଳମ୍ବ କରୁଛି ବୋଲି ଲାଗେ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ସେ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ। ଦେଖ, ଯାହାର ଆତ୍ମା ଗର୍ବରେ ଉନ୍ନତ, ସେହି ଆତ୍ମା ତାହାର ଭିତରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଜୀବନ୍ତ ରହିବ। ହବକ୍‌କୂକ 2:1–4.

ମଧୁରତା ଓ ତିକ୍ତ ନିରାଶାକୁ ଯେମାନେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ସମଗ୍ର ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରି, ଯୋହନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା।

ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, "ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ମୋତେ ଦିଅ।" ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହାକୁ ନିଅ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କର; ଏହା ତୁମର ଉଦରକୁ ତିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ମୁଖରେ ଏହା ମଧୁ ପରି ମିଠା ହେବ।" ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ନେଇ ତାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲି; ଏବଂ ମୋର ମୁଖରେ ଏହା ମଧୁ ପରି ମିଠା ଥିଲା; ଏବଂ ମୁଁ ଏହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାମାତ୍ରେ, ମୋର ଉଦର ତିକ୍ତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:9, 10.

ଏଜିକିଏଲ୍ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଦେଏ ଏବଂ ଯାହା ଦୂତ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ଓ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଅବତରଣ କରିଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହୁଛି, ତାହା ଶୁଣ; ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୃହ ପରି ତୁମେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଅନାହିଁ; ତୁମ ମୁଖ ଖୋଲ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଦେଉଛି, ତାହା ଖାଅ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ମୋ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ହାତ ପଠାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକର ଗୁଣ୍ଡିତ ପତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସାରିତ କଲେ; ଏବଂ ତାହାର ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ସେଥିରେ ବିଳାପ, ଶୋକ, ଓ ହାୟ ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ଅଧିକରୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମେ ଯାହା ପାଉଛ, ତାହା ଖାଅ; ଏହି ଗୁଣ୍ଡିତ ପତ୍ରକୁ ଖାଅ, ଏବଂ ଯାଇ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହକୁ କହ। ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ମୁଖ ଖୋଲିଲି, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ସେହି ଗୁଣ୍ଡିତ ପତ୍ର ଖୁଆଇଲେ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମ ଉଦରକୁ ଏହା ଖାଇବାକୁ ଦିଅ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଗୁଣ୍ଡିତ ପତ୍ର ଦେଉଛି, ତାହାରେ ତୁମ ଅନ୍ତରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ତାହାପରେ ମୁଁ ତାହା ଖାଇଲି; ଏବଂ ମୋ ମୁଖରେ ତାହା ମଧୁପରି ମିଠା ଲାଗିଲା। ଯିହିଜ୍କେଲ 2:8–3:3.

ଯିରିମିୟ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ତୁମର ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ମିଳିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲି; ଏବଂ ତୁମର ବାକ୍ୟ ମୋର ହୃଦୟର ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ହେଲା; କାରଣ, ହେ ସେନାମଣ୍ଡଳୀର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମର ନାମରେ ଅଭିହିତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ଠାଠ୍ଟାକାରମାନଙ୍କର ସଭାରେ ବସିନଥିଲି, ନାହିଁ ଉଲ୍ଲାସ କରିଥିଲି; ମୁଁ ତୁମର ହସ୍ତର କାରଣରେ ଏକାକୀ ବସିଥିଲି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧାବେଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା। ମୋର ବେଦନା କାହିଁକି ନିରନ୍ତର, ଏବଂ ମୋର ଆଘାତ ଅନାରୋଗ୍ୟ, ଯାହା ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ମାନେ ନାହିଁ? ତୁମେ କି ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପରି, ଏବଂ ବଞ୍ଚନାକାରୀ ଜଳଧାରା ପରି ହେବ? ଏହିହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ପରି ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରୁନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବା ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ପିତଳ ପ୍ରାଚୀର କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି, ଏବଂ ଭୟାନକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବି। ଯିରିମିୟ 15:16–21.

ଯିରେମିୟା ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବର୍ତ୍ତମାନର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା କ୍ରମେ ବିକଶିତ ହେଉଛି ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏହା ଭାବି "କ୍ରୋଧ"ରେ "ପୂର୍ଣ୍ଣ" ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର "ବେଦନା" "ଚିରସ୍ଥାୟୀ" ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର "ଘାଉ ଅସାଧ," ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଘାଉ ଯାହା କେବେ ସୁସ୍ଥ ହେବ ନାହିଁ। ସେମାନେ "ଠଠୋଳିକାରମାନଙ୍କର ସଭା" ଠାରୁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଆଉ "ଆନନ୍ଦ କରୁନାହାନ୍ତି," ଯେପରି ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପୁସ୍ତକଟି ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ସେମାନଙ୍କ "ହୃଦୟର" "ଆନନ୍ଦ" ହୋଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଅଛି। "ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ" ଏବଂ ତଥା "ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର" ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନଃ ଫେରିବେ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଇବ୍ରିୟ ଭାଷାର "ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନଃ ଆଣିବି"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରନ୍ତି, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବେ।

> ଏହେତୁ, ତୁମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧୀନ ହେଅ। ଶୟତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କର, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଯିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମୀପକୁ ଆସ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମୀପକୁ ଆସିବେ। ହେ ପାପୀମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କ ହାତ ପରିଷ୍କାର କର; ଏବଂ ହେ ଦ୍ୱିମନା ଲୋକମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଶୁଦ୍ଧ କର। ଦୁଃଖିତ ହେଅ, ଶୋକ କର, ଏବଂ କାନ୍ଦ; ତୁମମାନଙ୍କ ହାସ୍ୟ ଶୋକରେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ବିଷାଦରେ ପରିଣତ ହେଉ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କର, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ। ଯାକୁବ 4:7–10।

ଯଦି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ଏହି କଥାମାନ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ "ଦଣ୍ଡାୟମାନ" ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ମୁଖ" ହେବେ। ପରେ ସେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ (ଆମକୁ) ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ" ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ "ବେଷ୍ଟିତ ପିତଳ ପ୍ରାଚୀର" କରିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ "ଭୟାନକମାନେ" ଯିରିମିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆଣିବେ। "ଦୁଷ୍ଟମାନେ" ହେଉଛନ୍ତି ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଥିଉଙ୍କ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ। "ଭୟାନକମାନେ" ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲର ତ୍ରିଗୁଣୀୟ ଐକ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ତିନିଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଏକେ ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଏକେ ଇତିହାସର ତିନିଟି ଭିନ୍ନ ପରିମାଣକୁ ସେମାନେ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି। ଯିରିମିୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ନିକଟତମ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆହ୍ୱାନର ପଥଚିହ୍ନକୁ ପହଞ୍ଚିନାହାନ୍ତି। ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ଠାରୁ ଆମେ ଏହିଠି ରହିଆସୁଛୁ। ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି—ଆମେ କି ଫେରିବୁ? ଯଦି ଆମେ ଫେରୁ, ତେବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଯେ ସମୟରେ ଅଜଗର ପରି "କହିବ," ସେହି ସମୟରେ ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ "କହିବୁ।"

ଯିରିମିୟା ଯେ ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରୁଛନ୍ତ ି, ସେହିଟା ଆମର ବର୍ତ୍ତ ମାନର ଇତିହାସ; ଏବଂ ସେହିଟା ସାତ ଥଣ୍ଡ ର୍ସ ର ମଧ ରେ ଲୁକାଇଥିବା ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଇତିହାସ ମଧ ଅଟେ। ଏହା ସେହି ଇତିହାସ ମଧ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନର ଅନୁଛେଦଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ସ୍ଥ ାପିତ; କାରଣ ଯୋହନର ସେହି ଚାରିଟି ଅଧ ାୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ହେଉଛି—ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ସାନ୍ତ୍ୱ ନାଦାୟକ କାର୍ଯ୍ୟ , ଯେଉଁଥିରେ ଯିରିମିୟା ଏହା ପ୍ର ଶ୍ ନ କରୁଛନ୍ତ ି ଯେ ସେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟ ାକୁ ବିଶ୍ୱ ାସ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ସନ୍ଦେ ଶଟି ସ୍ୱ ାଦରେ ଏତେ ମିଠା ଲାଗିଥିଲା, ସେହିଟା ପ୍ର କୃତରେ ବିଫଳ ଜଳ ଥିଲା କି ନାହିଁ।

ଏହିପରି ଯିରିମିୟ ଇତିହାସକୁ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ଠାରୁ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହାର ପରେ ତିନି ଓ ଆଧା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ମୁଁ "ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ" କହିବାବେଳେ, ମୁଁ କୌଣସି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ସୂଚିତ କରୁନାହିଁ। ମୁଁ କହୁଛି ଯେ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ସେହି ସମୟ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ—ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମା—ହତ ହେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହ ତିନି ଓ ଆଧା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଶୋକବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବେ। ଏମାନେ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦୁଇଟି ଜଇତୁନ ଗଛ ଏବଂ ଦୁଇଟି ପ୍ରଦୀପସ୍ତମ୍ଭ। ଏବଂ ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଏ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏମାନଙ୍କର ଆକାଶକୁ ବନ୍ଦ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଷା ନ ହେଉ; ଏବଂ ଜଳମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବାର ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମହାମାରୀଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠିଆସୁଥିବା ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମହାନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିବ, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ସୋଦୋମ ଏବଂ ମିଶର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଠାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ଲୋକମାନେ, ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ, ଭାଷାମାନେ ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କ ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧିରେ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ, ଏବଂ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ଉପହାର ପଠାଇବେ; କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:3–10.

ଯିରେମିୟାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହତାଶା ପରେ, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶର ସ୍ୱର ହୋଇପାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯିରେମିୟାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଆଜି ଏହାହିଁ ଆମର ଅବସ୍ଥା। ଏହା ସେହିପରି ଯୋହନଙ୍କର ଯେ ଚାରିଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଐତିହାସିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହା ସେହି ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ସାତଟି ଗର୍ଜନର ମଧ୍ୟରେ ନିହିତ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଯଦି ଆମେ ଯୋହନଙ୍କ ଚାରି-ଅଧ୍ୟାୟୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ "ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକକୁ ବିଚାର କରୁ, ତେବେ ଏହି ବୃତ୍ତାନ୍ତଟି ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦, ନିରାଶା ଓ ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ଆସନ୍ନ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଚୁର ପ୍ରମାଣ ପାଉ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସଂରଚନା ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛି।

ଯଦି ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ସଙ୍କ ଟରେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମୁଖସ୍ୱ ରୂପ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି "ନିକୃଷ୍ଟ ରୁ ମୂଲ୍ୟ ବାନକୁ ବିଛ ିନ୍ନ କରି ବାହାର କରିବା," କିମ ୍ବା ଯାକୁବ ଯେପରି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଛନ୍ତ ି, ଆମେ "ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଶୁଦ୍ଧ କର, ହେ ପାପୀମାନେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପବିତ୍ର କର, ହେ ଦ୍ୱ ିଚିତ୍ତ ମାନେ। ଦୁଃଖିତ ହୁଅ, ଶୋକ କର, ଏବଂ କାନ୍ଦ ; ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ହାସ୍ୟ ଶୋକରେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଗମ୍ଭ ୀରତାରେ ପରିଣତ

ହେଉ। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ୁ ନମ୍ର କର, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ୁ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ସମୀପ ଭବିଷ୍ୟ ତରେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱ ରୂପ ଉନ୍ନ ତ କରିବେ।”

> ଏବଂ ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କୁ ସମାବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରୁ ଯିହୁଦାର ଛିଟରାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ। ଯିଶାଇୟ 11:12.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଚାରି ଅଧ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ସମାପ୍ତିକୁ ଆଣିବୁ।